

Řez a upnutí

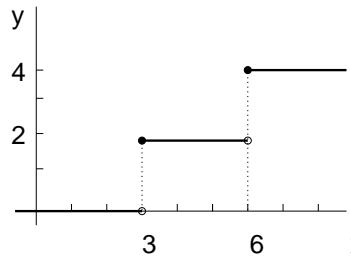
`f(X,0) :- X < 3, !.`

přidání operátoru řezu `, , !'`

`f(X,2) :- 3 =
= X, X < 6, !.`

`f(X,4) :- 6 =
= X.`

Řez, negace

?- `f(1,Y), Y>2.`

`f(X,0) :- X < 3, !. % (1)`
`f(X,2) :- X < 6, !. % (2)`
`f(X,4).`

?- `f(1,Y).`

- Smazání řezu v (1) a (2) změní chování programu
- **Upnutí:** po splnění podcílů před řezem se už další klauzule neuvažují

Řez a ořezání

`f(X,Y) :- s(X,Y).`
`s(X,Y) :- Y is X + 1.`
`s(X,Y) :- Y is X + 2.`

?- `f(1,Z).`
`Z = 2 ? ;`
`Z = 3 ? ;`
`no`

`f(X,Y) :- s(X,Y), !.`
`s(X,Y) :- Y is X + 1.`
`s(X,Y) :- Y is X + 2.`

?- `f(1,Z).`
`Z = 2 ? ;`
`no`

- **Ořezání:** po splnění podcílů před řezem se už neuvažuje další možné splnění těchto podcílů
- Smazání řezu změní chování programu

Chování operátoru řezu

- Předpokládejme, že klauzule $H :- T_1, T_2, \dots, T_m, !, \dots, T_n$. je aktivována voláním cíle G , který je unifikovatelný s H . $G=h(X,Y)$
- V momentě, kdy je nalezen řez, existuje řešení cílů T_1, \dots, T_m $X=1, Y=1$
- **Ořezání:** při provádění řezu se už další možné splnění cílů T_1, \dots, T_m nehledá a všechny ostatní alternativy jsou odstraněny $Y=2$
- **Upnutí:** dále už nevyvolávám další klauzule, jejichž hlava je také unifikovatelná s G $X=2$

?- <code>h(X,Y).</code>	<code>h(X,Y)</code>
<code>h(1,Y) :- t1(Y), !.</code>	$X=1 / \backslash X=2$
<code>h(2,Y) :- a.</code>	<code>t1(Y) a (vynesej: upnutí)</code>
<code>t1(1) :- b.</code>	$Y=1 / \backslash Y=2$
<code>t1(2) :- c.</code>	<code>b c (vynesej: ořezání)</code>
	/

Řez: návrat na rodiče

```
?- a(X).  
(1) a(X) :- h(X,Y).  
(2) a(X) :- d.  
  
(3) h(1,Y) :- t1(Y), !, e(X).  
(4) h(2,Y) :- a.  
  
(5) t1(1) :- b.  
(6) t1(2) :- c.  
  
(7) b :- c.  
(8) b :- d.  
  
(9) d.  
(10) e(1) .  
(11) e(2).  
  
■ Po zpracování klauzule s řezem se vracím až na rodiče této klauzule, tj. a(X)
```

Řez: cvičení

1. Porovnejte chování uvedených programů pro zadané dotazy.

```
a(X,X) :- b(X).      a(X,X) :- b(X),!.      a(X,X) :- b(X),c.  
a(X,Y) :- Y is X+1.  a(X,Y) :- Y is X+1.  a(X,Y) :- Y is X+1.  
b(X) :- X > 10.     b(X) :- X > 10.     b(X) :- X > 10.  
                      c :- !.  
  
?- a(X,Y).  
?- a(1,Y).  
?- a(11,Y).
```

2. Napište predikát pro výpočet maxima `max(X, Y, Max)`

Řez: příklad

```
c(X) :- p(X).  
c(X) :- v(X).  
  
p(1).  p(2).  
v(2).
```

```
?- c(2).  
true ? ; %p(2)  
true ? ; %v(2)  
no
```

```
?- c(X).  
X = 1 ? ; %p(1)  
X = 2 ? ; %p(2)  
X = 2 ? ; %v(2)  
no
```

Typy řezu

- Zlepšení efektivity programu: určíme, které alternativy nemá smysl zkoušet
- **Zelený řez:** odstraní pouze neúspěšná odvození
 - $f(X,1) :- X \geq 0, !. f(X,-1) :- X < 0.$ bez řezu zkouším pro nezáporná čísla 2. klauzuli
- **Modrý řez:** odstraní redundantní řešení
 - $f(X,1) :- X \geq 0, !. f(0,1). f(X,-1) :- X < 0.$ bez řezu vrací $f(0,1)$ 2x
- **Červený řez:** odstraní úspěšná řešení
 - $f(X,1) :- X \geq 0, !. f(_X,-1).$ bez řezu uspěje 2. klauzule pro nezáporná čísla

Negace jako neúspěch

- Speciální cíl pro nepravdu (neúspěch) fail a pravdu true
- X a Y nejsou unifikovatelné: different(X, Y)
- $\text{different}(X, Y) :- X = Y, !, \text{fail}.$
 $\text{different}(_X, _Y).$
- X je muž: muz(X)
- $\text{muz}(X) :- \text{zena}(X), !, \text{fail}.$
 $\text{muz}(_X).$

Negace jako neúspěch: operátor \+

- $\text{different}(X, Y) :- X = Y, !, \text{fail}.$ $\text{muz}(X) :- \text{zena}(X), !, \text{fail}.$
 $\text{different}(_X, _Y).$ $\text{muz}(_X).$
- Unární operátor \+ P
 - jestliže P uspěje, potom \+ P neuspěje
 $\text{\+(P)} :- P, !, \text{fail}.$
 - v opačném případě \+ P uspěje
 $\text{\+(_)}.$
- $\text{different}(X, Y) :- \text{\+}(X = Y).$
- $\text{muz}(X) :- \text{\+}(\text{zena}(X)).$
- Pozor: takto definovaná negace \+P vyžaduje **konečné odvození** P

Negace a proměnné

```

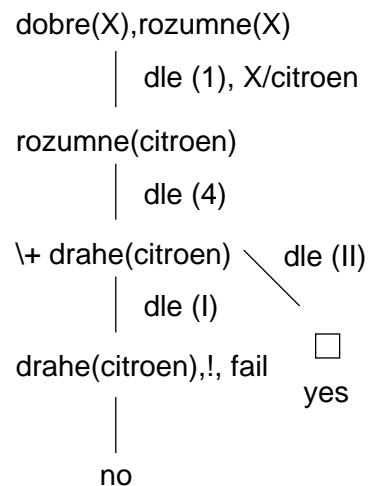
\+(P) :- P, !, fail. % (I)
\+(\_).           % (II)

dobre( citroen ).        % (1)
dobre( bmw ).           % (2)

drahe( bmw ).           % (3)

rozumne( Auto ) :-       % (4)
  \+ drahe( Auto ).

?- dobre( X ), rozumne( X ).
```


Negace a proměnné

```

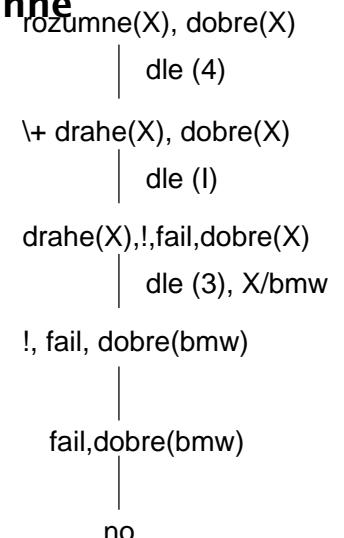
\+(P) :- P, !, fail. % (I)
\+(\_).           % (II)

dobre( citroen ).        % (1)
dobre( bmw ).           % (2)

drahe( bmw ).           % (3)

rozumne( Auto ) :-       % (4)
  \+ drahe( Auto ).

?- rozumne( X ), dobre( X ).
```


Bezpečný cíl

- `?- rozumne(citroen).` yes
- `?- rozumne(X).` no
- `?- \+ drahe(citroen).` yes
- `?- \+ drahe(X).` no
- **\+ P je bezpečný: proměnné P jsou v okamžiku volání P instanciovány**
 - negaci používáme pouze pro bezpečný cíl P

yes

no

Chování negace

- `?- \+ drahe(citroen).` yes
- `?- \+ drahe(X).` no
- Negace jako neúspěch používá **předpoklad uzavřeného světa**
pravdivé je pouze to, co je dokazatelné
- `?- \+ drahe(X).` `\+ drahe(X) :- drahe(X), !, fail.` `\+ drahe(X).`
z definice `\+ plyne`: není dokazatelné, že existuje X takové, že `drahe(X)` platí
tj. **pro všechna X platí \+ drahe(X)**
- `?- drahe(X).`
VÍME: existuje X takové, že `drahe(X)` platí
- ALE: pro cíle s negací neplatí **existuje X takové, že \+ drahe(X)**
⇒ **negace jako neúspěch není ekvivalentní negaci v matematické logice**

yes

no

Predikáty na řízení běhu programu I.

- **řez „!“**
- `fail`: cíl, který vždy neuspěje `true`: cíl, který vždy uspěje
- `\+ P`: negace jako neúspěch

$$\begin{array}{ll} \text{\+ P :- P, !, fail; true.} & \\ \end{array}$$
- `once(P)`: vrátí pouze jedno řešení cíle P

$$\begin{array}{ll} \text{once(P) :- P, !.} & \\ \end{array}$$
- **Vyjádření podmínky:** $P \rightarrow Q ; R$
 - jestliže platí P tak Q $(P \rightarrow Q ; R) :- P, !, Q.$
 - v opačném případě R $(P \rightarrow Q ; R) :- R.$
 - příklad: $\min(X,Y,Z) :- X <= Y \rightarrow Z = X ; Z = Y.$
- $P \rightarrow Q$
 - odpovídá: $(P \rightarrow Q; fail)$
 - příklad: $\text{zaporne}(X) :- \text{number}(X) \rightarrow X < 0.$

Predikáty na řízení běhu programu II.

- `call(P)`: zavolá cíl P a uspěje, pokud uspěje P
- nekonečná posloupnost backtrackovacích voleb: `repeat`

$$\begin{array}{ll} \text{repeat.} & \\ \text{repeat :- repeat.} & \\ \end{array}$$
- klasické použití: **generuj akci X, proved ji a otestuj, zda neskončit**

$$\begin{array}{ll} \text{Hlava :- ...} & \\ \text{uloz_stav(StaryStav),} & \\ \text{repeat,} & \\ \text{generuj(X),} & \quad \% \text{deterministické: generuj, provadej, testuj} \\ \text{provadej(X),} & \\ \text{testuj(X),} & \\ \text{!,} & \\ \text{obnov_stav(StaryStav),} & \\ \text{...} & \\ \end{array}$$

Reprezentace seznamu

- **Seznam:** [a, b, c], prázdný seznam []
 - **Hlava (libovolný objekt), tělo (seznam):** .(Hlava, Tělo)

Seznamy

- všechny strukturované objekty stromy – i seznamy
 - funkтор ".", dva argumenty
 - $.(a, .(b, .(c, []))) = [a, b, c]$
 - notace: $[\text{Hlava} \mid \text{Telo}] = [a|Telo]$
Telo je v $[a|Telo]$ seznam, tedy píšeme $[a, b, c] = [a \mid [b, c]]$
 - Lze psát i: $[a, b|Telo]$
 - před " $|$ " je libovolný počet prvků seznamu , za " $|$ " je seznam zbývajících prvků
 - $[a, b, c] = [a|[b, c]] = [a, b|[c]] = [a, b, c|[]]$
 - pozor: $[[a, b] \mid [c]] \neq [a, b \mid [c]]$
 - Seznam jako **neúplná datová struktura**: $[a, b, c|T]$
 - $\text{Seznam} = [a, b, c|T]$, $T = [d, e|S]$, $\text{Seznam} = [a, b, c, d, e|S]$

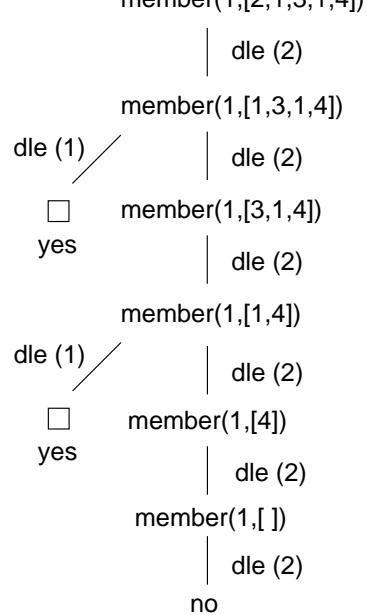
Hana Budová, Logické programování I, 28. února 2011

18

Seznamy

Prvek seznamu

- `member(X, S)`
 - platí: `member(b, [a,b,c]).`
 - neplatí: `member(b, [[a,b]| [c]]).`
 - X je prvek seznamu S, když
 - X je hlava seznamu S nebo
$$\text{member}(X, [X \mid _]). \quad \% (1)$$
 - X je prvek těla seznamu S
$$\text{member}(X, [_ \mid \text{Telo}]) :- \text{member}(X, \text{Telo}). \quad \% (2)$$
 - Další příklady použití:
 - `member(X,[1,2,3]).`
 - `member(1,[2.1.3.1]).`

Spojení seznamů

- append(L1, L2, L3)
 - Platí: append([a,b], [c,d], [a,b,c,d])
 - Neplatí: append([b,a], [c,d], [a,b,c,d]),
append([a,[b]], [c,d], [a,b,c,d])
 - Definice:
 - pokud je 1.argument prázdný seznam, pak 2. a 3.argument jsou stejné seznamy:
append([], S, S).
 - pokud je 1.argument neprázdný seznam, pak má 3.argument stejnou hlavu jako 1.:
append([X|S1], S2, [X|S3]) :- append(S1, S2, S3).

Hana Rudová, Logické programování I, 28. února 2011

20

Seznamy

Příklady použití append

- `append([], S, S).`
`append([X|S1], S2, [X|S3]) :- append(S1, S2, S3).`

- **Spojení seznamů:** `append([a,b,c], [1,2,3], S).`

`S = [a,b,c,1,2,3]`

`append([a, [b,c], d], [a, [], b], S).`

`S = [a, [b,c], d, a, [], b]]`

- **Dekompozice seznamu na dva seznamy:** `append(S1, S2, [a, b]).`

`S1 = [], S2 = [a,b] ;`

`S1 = [a], S2 = [b] ? ;`

`S1 = [a,b], S2 = []`

- **Vyhledávání v seznamu:** `append(Pred, [c | Za], [a,b,c,d,e]).`

`Pred = [a,b], Za = [d,e]`

- **Předchůdce a následník:** `append(_, [Pred,c,Za|_], [a,b,c,d,e]).`

`Pred = b, Za = d`

Smazání prvku seznamu `delete(X, S, S1)`

- Seznam `S1` odpovídá seznamu `S`, ve kterém je smazán prvek `X`

- jestliže `X` je hlava seznamu `S`, pak výsledkem je tělo `S`

`delete(X, [X|Telo], Telo).`

- jestliže `X` je v těle seznamu, pak `X` je smazán až v těle

`delete(X, [Y|Telo], [Y|Telo1]) :- delete(X, Telo, Telo1).`

- `delete` smaže libovolný výskyt prvku pomocí backtrackingu

`?- delete(a, [a,b,a,a], S).`

`S = [b,a,a];`

`S = [a,b,a];`

`S = [a,b,a]`

- `delete`, který smaže pouze první výskyt prvku `X`

- `delete(X, [X|Telo], Telo) :- !.`

`delete(X, [Y|Telo], [Y|Telo1]) :- delete(X, Telo, Telo1).`